

עין משפט
נר מצודה
לג:

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) ע"י כשרות ערך מכליל.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

וא"ל ענין ואמר לפירות ירדתי ב'ו' פ' מחלה כ' א"ל מאי בעית בהאי ארעא אע"ג דנשעה שאלל היה בעל השדה יכול לעבד ולא היה נאמן לומר לפירות הורדמני מיור כיון שבכר אכלו חוה בא להוציא נאמן לומר לפירות ירדמי וא"ת מאי אריא משום דלא חז"ק

מִיֻּסוֹק לִיה מֵשׁוֹן דְּמַפִּים מִיַּד דְּהוּס
וְהַאֲמַלְמַטְלִין שְׁאֵין עֲשׂוּיִן לְהַשְׁכִּיל
וְהַסְבִּיר דְּלִי אֲמַר לְקוֹמֵץ הָן כִּי
נִלְמָן וְי"ל דְּלִיֻּסְרִיךְ עֲטַמֵּא דְלֵא חִיף
דְּלֵא לְקָטָן וְהִנֵּה נִבְרֹשׁ שְׁאֵין שְׁט
דְּלֵא תַפִּס כִּן וְיֹסֵר כִּי לֵא אֲמַר נִלְמָן
לְפִירוֹת יִדְרֵתִי אֲלֵא דְלִיֻּסְרִי סְכִיד דְּאֲמִי
ב' שִׁים כִּי הָן דְּשִׁמְעִין יֵהֵא נִלְמָן
דְּשִׁמְעִינֵהּ בְּנִימֵי דְלִי צִי אֲמַר לְפִירוֹת
יִדְרֵתִי אֲלֵא תִפְרַע לֵא דִלִין אֵי מִינֵי
סְכִידִי בֵּא לְבִיבֵי גֵם הִקְרָקֵן וְדוּקֵא
פִירִי דְמַרְמִי שִׁין הִדְרִי אֲלֵא פִירִי
שְׁשֵׁנִי שְׁלִישִׁתִּי אֲלֵא הִדְרִי דְלִי מִסִּימָן
בְּמֵאִי דְלֵאמַר תַּפִּסֵּה שְׁטֵא שִׁין גֵם
הִקְרָקֵה אֲמַרְהֵי שְׁטֵא:

אִיזִיל ואגדריה חִיבִּקָא. מִי לַגְדוֹר
תמרים שעל הדקל דגדירה
שייבא בתמרים ולא איירי בקטלֵת
הדקל דלחי"ל ה"ל תמימר דקטלֵת
כדלמחר' בפ' כל הנשבעין (שנושט דף
וה. וספ' חר"י) הוי מן דנקיט ברגא
ואמר לחיל וחקטלני לדיקלא דפלגתי
והי ונבלה לר"י וגריבני שטא היה
בנא לקטץ הדקל עמלו לא היה נאמן
לדווקא פירות הוא דעבי אינשי
דמוכזני חלל אין דרך נא לאס
למכור חלל דקל דלמחר' בפ' הובל
וירק דף קל. וספ' שורי ברגא נטישתי
קטלתי אתה אמרת לי להרגו אתה
למחרת לי לקטצו פטור ופריך ח"כ לא
שנאנת מי לכל בריה וכו' משמע דלמי
בשוקא נמינו דלי בעי אמר מוכר
לקטצו: לא חציף אינשי. לאו משום

דקאמער בערהאטא חילוי וויגנדיג קאמער דלע חתיף דלשילוי ליקט
 זענעט נמי שייך לא חתיף קאמער אס לא פאקשעט דרך גניבה:
א חת"א אפ"י ו"א נפ"ר. למי' פערשטעט לעיל דלוי נאמן אלע
 נפירות שקלט כבר אכל מכאן וזילך איז נאמן אפילו נפירות
 אפ"ג דשטער (א) נפיר לא עבדי אינש' צירך לפרס אפילו חרעס אס
 הוא טוען בהקרקע שלו פאקשעט לא חת"א יחזיר פשוט שכבר אכל אכל
 הקרקע פשוטא שחזיר דלוי נאמן לנכס: **ה"ר** נפכא דר' אבא.
 אקרקע קאי דפשיטא שמחזיר הקרקע אחר שאין לו שום עדים אלא
 המהטא נמי אפיר מחזיק וסבך שמהטא חילוי חד סתדה לאורעו למחזיק
 קאמ' על הפירות אכל וזאי יוכל לנפוי ולימא לא אכלתי ואחילי
 למחזיק נעושה על הפירות אס יכפור ויחמר לא אכלתי ואפ"ס שמעיד
 שמחזיק בה' ש' שום כיון דלזן אחר עמו הרי כאלו איז מעיד על
 המזוקה אלא נעשה עד אחד לתוכעו פירות הכי כ"ס ד' וטועה עד דלמך ו)

א. ליהא סהדי דלכליהו לפירי אלח בהודאה פיו והוא טעין דזומתא
 דהוא בשער ולא עדי חוקה הדרה למרה ומייז שנוטם הסתם על הפיר
 בכונן עייל כורא ואפיק טפי מטרור דדבכי הוה חוקה דלקמן (ו.ו.) כ' י
 שטאין עדין על לקח קרקע ו' מנעליה אל כל אלח לפי שאנש שטרי
 סתמא לעיל (ו.פ.) הסתם כ'ן דלחצבנרמא מילתא דר' אדי קרוב טע
 פ' לייחזי: **אמר רב וביד אי טעין כו'.** מילתא בנפי נפשה היא. והכי
 אלח השיב לו מיק' וינמנה אלח לפירות ירדתי פ' ארס למחלה לש
 למתבע ומתבעו וסנוטם דזומתא מנייה ואש"ר דליחן סהדי דלכליהו
 ונמכר פירי דחריבה בתום דמפרס ואיל. ותיור מכלל ונכחל נ' גע
 וייבאל פירותיו ויאמר לפירות ירדתי מאחר שלא נחוש לערערו של גע
 נעלות דקל מרוב גובה. ו"מ תויבאל סל לקבל פירות: **ואמר.** בפ
 שבתקין ליה ב"ל ללקט הפירות בלא עדים ושער ארסי שאין ידוע שהבעל
 האילן לית עליה אלח שנוטם הסתם אלח מקמי דליירדה סתמא מריה ד'
 שנוטם ממחלתא לפירות ירדתי ואמן כמה שאכל כבר אבל אל מחלה טען
 טעון וחסר וטעון: **אי פירי אפי' ארסא נמי.** כ' טעין דזומתא מיק' **ואמר**
 וימכר פירותיו: **פירי נמי.** יומא ארסא שערך: **איני נפסא דר' א**
 יהו זריחא מילתא דפשיטא אפי' שטם הקרקע אחרי שאין לו שני עדי
 דר' אלא כ' יהי לזהרדי פירי עס כרעס דהוי כמי שיש עדים דלכל פ

כיון לדודי. שלא דנין החזיק עד עתה: אודי. יסלם פירות שאכל ויקן להם: ויש ספרים שכתבו בהם א"י רב אידי בר אבין סהדי דהוה קריב אוקמה רב חסדא בדיה. וגם ר"א פ"ן כ'. א"ל ר' חסדא אמאי תקטמח דאכליהו לפרוי אהודאס שפי הוא עד השתא הוא טענין דלאני קריננא טפי והי סהדי דאיתיה לא

מקסידי דלנות קריוז ודמיו (ג) ליוורש
והוא אינו קריוז ליוורש אלף
אסרדי דלנות קריוז והוא לא ידע
ליה ומתוך שהוא יכול לומר לא אכלתי
יכול לומר אין אכלי וידיי אכלי
דלנות קריונא טפי שאין עדים
מחזיקים אותו כן הלכך לא מפקינן
מיה: (הג"ה.) לא היה (אלף) שהודיע
שאכל הפירות אלף דלמפרש הרב
לנכון דלא נהירא ליה ששודיע הרב
אכלתי הפירות אלף עדים היו אשכלו
ולא היה יכול לכפור ופירא ליה מריה
דמי זה שאמר ששודיע על אכלתי
פירות הלא לא הודה אלף על ההקדק
ומכל מקום מאי דלכל דע השמא עדים
מפקינן מקוים כיון דליניה עדים

לא חצוף איניש דגור
נמו לא חצוף איניש
אי הכי ארעא נמי
שטקא אי הכי פירי
עברי איניש ההוא
עית בהאי ארעא א"ל
שני חזקה אייתי חד
וני סבור רבנן קמיה
נסכא דרבי אבא
נסכא מחבריה אתא
ייתי ר' אבא קמיה
ף חטא מיניה אמר
חטאי אמר רבי אמי
היכי

דנדר שרז אורי יהי קרוב וישר
אלה על פיו של זה ואורי ורכל סביר
דמיין לאורי אורי שיהי חסדא על
דין כמאה ערים ופיו מחייבו ממון
ואי הוה גרסין הא אמאי לית ליה
לכר חסדא הא סבירא ויש לפרש בענין
אמר וידועה וכן לא כתבומי (ע"ה)
ולא נהירא לי דהא לא מוכח הא
סוגיא דשמעאנא שדורה על ארמיא
הפירוט אלף עדים היו דנדר ואלא
היא יכול לנכפרי: הא אימי סדרי
דאפססיס ביא. עד ויש מיתא ומעול
לא מכרי לאנצווי של זה השני: אמר
רבי חזקיה במאי דשעל דנדר לאנצווי
היא אי בעי הוה איל להאי שיש לו

שעדות (ו) וזאת אבות מין וצוניה ואכלמה שני חזקה הדין מנה
 ודמלי טעין הכי ויחזה טענה וזוהו לא חשש לטעון כי טעין נהי
 לא אבותי אשכי דמחשבי לכו לעדים מהמן: מה ילי לשקר
 וכתבוקס עדים לא אמרין. כלומר כל טענה שאדם טוען כגון זה
 שאמר לא אבותי ואמה רוצה לקיימה עד ילי מה ילי לשקר וטענה זו
 מהממנה עדים כי הלא לא מהממנין ילי שדרי העדים אמרו ודאי
 שטענהו שקר והיאך לקיימה עד ילי מה ילי לשקר מהו ודאי
 הוא וחזקת משקר הוא השלש שנים אינה כלום הדואר לה חזקה
 עמה טענה והכי הלכתא: אויל ואיסי סדרי דלכנה רפרין
 ועדין אינה מחזר לנקש עדות על שנה שלשית אויל מלא:
 רב נתמן דירא דירא ארבע שנים לא ריהא חזקה:
 על כ' השנים שאכל שנה עד כדן דלא לא טעין משקר
 ואפידורי הימי דרמי דמאימנא ליה דלמקן דשטורא לפיך
 אלא עבדי אימי. והיו מילי בדאימה סדרי דלכניהו לפיך (א) אבל

ויקח ואכלתניהו לפי ידאדעא ופי' יניחו אדעא כיון דלית ליה דזעניהו מיניה דמיגו דמנ' (3) אמר לא אכלתי פירות כי אם מעט ר' אבלי עובא וידיד אכלי מהמין דאין קחא וזה לשקר במקום עדים בפרט ש' שנים מספיק ולא מיה' להא' דלמי' ומה דלפניו עליה דרב בנחור שאין לו חלק בקרקע ופירות שאכל שלא כדין אכל ואפי' בדברא' ואמר אם מחחילה כשעטנו בעל הקרקע מאי בעית בזהא' אדעא אילו וילדין ואשריזי או שמכרת לי פירות עד עשר שנים: ואמון. כמה שאכל ופירי ופירי הקרקע קני לו דלא חזיק איניש למיחא לקרקע דחבריה: ! בלא עדים ושטר קטנה הפירות דאפי' כל אדם ירד לקרקע חנינו ההקרקע: **מגלה וסובילא**. כלי גודרי דמחרי המגל לגדור וסובילא חבל: **איזיל ואינדריס לתיקולא דפגילא**. לומר אלקוט הפירות: **מהימן**. מוחין דבבזר קודם לקיטת אוס' אחא דחבריה וטען דלא"ה אחר שליטת מקבלא ואמר להדין לא מהמין מלקט עד דמייחי רחמי. ודוקא בשנים אשני ר' ציננה ואמ"ר טען לפירות ירמי שמכחש דבריו דרובא דבשנים אשני הסמנוהו בלא עדי חוקה דלא חזיק איניש למיחא בנחור דלא ידידיה: **א. דין** או דומה לאומר דין של נסבא דר' אבא. ולא ללמוד דנדר אבא דומא דעלמא דמדימין אמו. אי מני נכר ר' אבא דמדין אלא דינא גמרא דבבא דעלמא דמדין פירות דבעלי דרב נתמן וזהו חזק הקרקע לחזק:

היכי

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גַּם וְתוֹכְלֵי בִידֵיהֶם
וְאֵת: (ב) שֶׁם דְּלֹמֶר
לֵיהֶם לְחִבְרָה: (ג) רַחֲבֵי
דִּיבֵי יַם פְּתֻחִים וְכִי וְלֹדֶר
לִיבְרֻשׁ וְכֹחַ לֵינוּ רַב
לִיבְרֻשׁ: (ד) דִּיָּה אֲמֵר רַב
חֲסֵדָה וְכִי עֲדִית אֲכֻלֹת כָּלִיל
וְחִינֹת וְכֹחַ נִמְחָק: (ה) רֹחַב
דִּיבֵי אֵל הִי וְכִי דִשְׁמֵרָה
לְפָנֵינוּ וְכִי אֲפִי לְחֵסֶד אֲפִי
כֹחַ הֵא: (ו) דִּיָּה הֵינִי וְכִי
דְּלֹמֶר לְהוּ אֲפִי וְכִי:

הגהות חז"י

(א) ג"ב לפי פירושו דל
דיש עדים כמה חלל:
(ב) ג"ב לפי זה ה"ה נאין
עדים וטען קניתי מתוך
ועדיין לא החזיק ג"ש ג"ב לא
משום פיר' מש"כ לטעם
שכתב הרמב"ם הובא בש"פ
סימן קמה פ"ג ונש"כ שם:

מוסף רש"י

זה אומר של אבותי הם
קרקקקק הם הם הם הם הם הם
מה זה לשקך... זה
המחזיק בזה דעונו דכל
אחר ודעם מהם זה
אמר זה ולשקך מהם זה
המחזיק בזה דעונו דכל
זה לשקך במקום עדים.
לומר ע"י זה מיני דמה
זה לשקך זה זה קרקקקק
שזה דעם המחזיקים
דברו אחרים של אבות
לדון שזה זה מהם
לומר שזה זה מהם
זה ענינו שזה זה
ורודי ע"י זה שזה
דעונו דכל זה נכסא.
כמה ענינו, קרקקקק (רשימה)
כמה ענינו, קרקקקק (רשימה)
הענין ורודי ענינו.
של הענינו, שזה ענינו
ענינו: